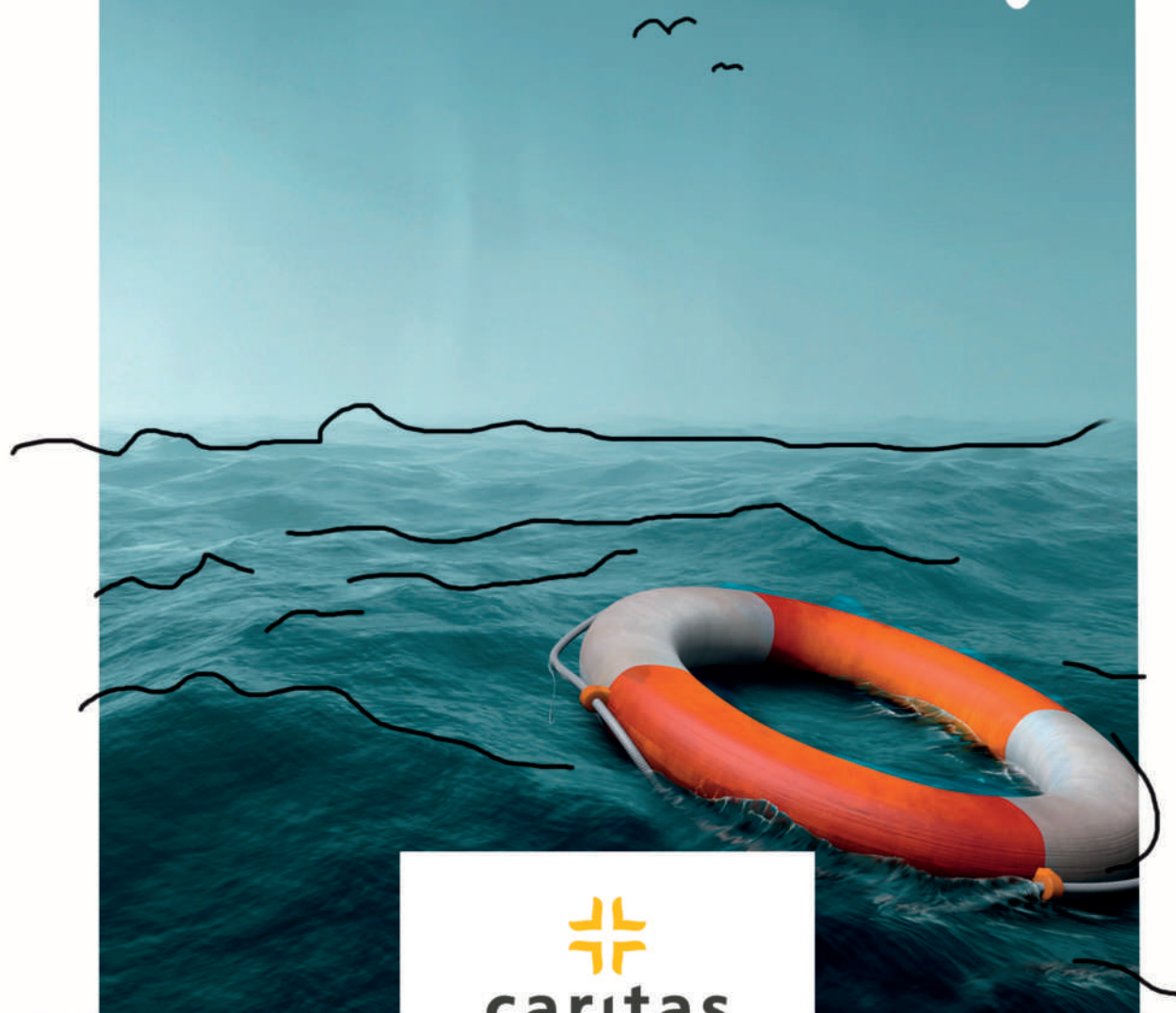

CZEGO

POTRZEBUJECIE?

caritas
wolontariat

Scenariusze spotkań formacyjnych dla PZC
wrzesień 2022 – czerwiec 2023

Scenariusz spotkania
dla Parafialnych Zespołów
Caritas

**ŻEBY OBCHODZIĆ SIĘ MIŁOSIERNIE Z TYMI,
KTÓRZY NAS OTACZAJĄ, NAJPIERW TRZEBA
BYĆ MIŁOSIERNYM WZGLĘDEM SAMEGO SIEBIE**

#czego potrzebujecie

Pismo Święte, świecę, pisaki, dużą płachtę papieru (np. flipchart lub papier pakowy, na którym przed spotkaniem rysuje wzór planera według zamieszczonego wzoru – na odwrocie).

PRZYGOTUJ CIE

INTEGRACJA Za nami letnie miesiące. Mam nadzieję, że każdy, miał możliwość wypocząć, pobyć z bliskimi i zachwycić się pięknem lata. Niech te osoby, które mają ochotę podzielić się jednym zdaniem, co dobrego przydarzyło im się w te letnie miesiące.

RADOŚĆ Z DAWANIA I DOBRE PLANOWANIE

Jednak zanim wyjdziemy z posługą miłosierdzia do innych zauważmy, że moim najbliższym bliźnim, któremu mam okazywać miłosierdzie, jestem ja sam, dlatego polecenie Boga wypływające z Biblii, żeby obchodzić się miłosiernie z tymi, którzy nas otaczają, dotyczy najpierw mnie samego.

Sytuacja na świecie jest bardzo trudna: wojna, inflacja, kryzys gospodarczy, brak wody, kryzys migracyjny, uchodźcy... Można wyliczać bez końca. Postarajmy się zatem wspólnie zadbać o siebie nawzajem, o nasze potrzeby. Tylko ten może dawać, kto sam otrzymał.

Jezus podaje nam konkretny plan działania – modlitwa Ojcze nasz to 7 prośb, ale zanim pomodli się, mówi: **OJCIEC WIE, CZEGO POTRZEBUJECIE** – to jest nasz główny temat formacji w tym roku. Bóg zna nasze potrzeby, ale chce zawsze, by je głośno powiedzieć.

SŁOWO

ZAPALCIE ŚWIECĘ I ODCZYTAJCIE FRAGMENT PISMA ŚWIĘTEGO:

„Tak bowiem jest: kto skąpo siewie, ten skąpo i zbiera, kto zaś hojnie siewie, ten hojnie też zbierać będzie. Każdy niech przeto postąpi tak, jak mu nakazuje jego własne serce, nie żałując i nie czując się przymuszonym, albowiem radosnego dawcę miłuje Bóg. A Bóg może zlać na was całą obfitość łaski, tak byście mając wszystkiego i zawsze pod dostatkiem, bogaci byli we wszystkie dobre uczynki według tego, co jest napisane: Rozproszył, dał ubogim, sprawiedliwość Jego trwa na wieki.”

U św. Pawła znajdujemy piękny tekst o dawaniu. Jest to fragment Drugiego Listu do Koryntian. Św. Paweł na początku mówi o szczodrości i hojności, aby wreszcie dojść do istoty sprawy: mówi, że hojność, dawanie, nie może być dobra i owocna, jeśli przebiega pod przymusem lub w smutku. I na końcu dodaje: „radosnego dawcę miłuje Bóg”. Warto, abyśmy i my mieli plan na pełną radości posługę miłosierdzia, uwzględniającą nasze potrzeby.

Wrzesień

POGŁĘBIENIE REFLEKSJI

Popatrzcie na przykład planera. W jednej z rubryk wymienione są potrzeby, które będą tematami poszczególnych miesięcy. Porozmawiajcie o tym, które z nich są Waszymi osobistymi, a co jest do przepracowania w obrębie wspólnoty. Spróbujcie już dziś wpisać, co dla Was jest szczególnie ważne, co jest konieczne do zrobienia, by pełnić posługę w duchu radości. Zaplanujmy wspólnie ten rok tak, by nasze działanie było owocne, a jednocześnie pełne uważności na indywidualne i wspólnotowe potrzeby.

Pamiętajmy, w kwietniu kolejny DZIEŃ DOBRA – czas naszego świętowania. Już dziś zaczynamy przygotowania do tego wydarzenia przez odkrywanie, jak wiele dobra jest w nas.

PLANER

Praca nad planowaniem – zrobmy jedyny niepowtarzalny planer naszego zespołu – niech wisi w widocznym miejscu i ciągle przypomina, jak wiele dobra przed nami.

MIESIĄC	POTRZEBA	CO ZROBIMY, ABY ZASPOKOIĆ TĄ POTRZEBĘ?	WAŻNE DATY	AKCJE CARITAS	ZADANIA
Wrzesień	Zaplanowania				
Październik	Pokoju				
Listopad	Bezpieczeństwa				
Grudzień	Czułości				
Styczeń	Obecności				
Luty	Uważności				
Marzec	Miłości				
Kwiecień	Dobroci				
Maj	Przyjaźni				
Czerwiec	Wierności				

UWAGA

Jeśli na tym spotkaniu nie dokończycie planera, to pamiętajcie o nim na kolejnym spotkaniu. Każdy z uczestników może również zadbać o swój osobisty planer.

ZAKOŃCZENIE

Modlitwa: Ojcze nasz

Wrzesień

Scenariusz
spotkania
dla Parafialnych
Zespołów
Caritas

**BO KRÓLESTWO BOŻE TO NIE SPRAWA
TEGO, CO SIĘ JE I PIJE, ALE TO SPRAWIEDLIWOŚĆ,
POKÓJ I RADOŚĆ W DUCHU ŚWIĘTYM.**

#pokój

Pismo Święte, świecę, planer utworzony na wrześniowym spotkaniu, sprzęt do odtworzenia utworu Taize "Ty dasz mi pokój serca".

PRZYGOTUJ CIE

INTEGRACJA Przywitajcie się! Niech każdy powie swoje imię i w kilku słowach opowie o jednym wydarzeniu z ostatniego miesiąca, które było dla niego dobre! Wspólnie ucieszcie się tym dobrem w Waszym życiu.

WPROWADZENIE

Przypomnijcie sobie tegoroczne hasło: CZEGO POTRZEBUJECIE!!!

W październiku chcemy porozmawiać o potrzebie POKOJU.

Przeciwieństwem doświadczenia pokoju jest strach, niepokój, lęk, który mamy w sobie. Obecne czasy nie są łatwe – wojny, inflacja, kryzys gospodarczy, susza – te wyzwania odbierają nam pokój w sercu.

SŁOWO

ZAPALCIE ŚWIECĘ I ODCZYTAJCIE FRAGMENT PISMA ŚWIĘTEGO:

Bo królestwo Boże to nie sprawa tego, co się je i pije, ale to sprawiedliwość, pokój i radość w Duchu Świętym. A kto w taki sposób służy Chrystusowi, ten podoba się Bogu i ma uznanie u ludzi. Starajmy się więc o to, co służy sprawie pokoju i wzajemnemu zbudowaniu. Rz 14,17-19

Przypomnijcie sobie jak zachowuje się małe dziecko, kiedy traci z oczu swoją mamę. Boi się, płacze, desperacko jej szuka. A gdy ją znajduje i czuje, że znów jest blisko, niepokój mija. Tak samo my, gdy w doświadczeniu niepokoju oderwiemy się od swoich problemów i spojrzymy w twarz Boga, porozmawiamy z Nim, doświadczymy na modlitwie Jego bliskości, nasz niepokój mija.

W modlitwie Ojciec nasz prosimy: **„przyjdź Królestwo Twoje!”** a u świętego Pawła słyszymy, że Królestwo Boże to właśnie POKÓJ. **Prawdziwy pokój może nam dać jedynie Chrystus – to On jest naszym pokojem!**

„Zachowujcie pokój między sobą – być może to jest ta mała rzecz, od której możemy zacząć, od której kto wie, czy nie zależy pokój na świecie? Ktoś powie: nie mam wpływu na to co się dzieje na Ukrainie, nie mam wpływu na to, co postanawia pan Putin. Rzeczywiście nie masz. Ale masz rzeczywisty wpływ na to, co się dzieje między tobą a twoim bratem” – wskazuje abp Grzegorz Ryś. To kolejna rzecz, poprzez którą możemy wprowadzać pokój w naszym sercu i w środowisku, w którym żyjemy. Niech każdy przez chwilę w ciszy zastanowi się: **„Co mogę konkretnie zrobić, aby być blisko drugiego człowieka?”**

Prowadzący daje kilka minut na refleksję w ciszy.

Zauważcie, że poprosiłem/poprosiłam was o zastanowienie się nad tym pytaniem w CISZY.

MAMY SIEBIE

Aby usłyszeć Boga, usłyszeć siebie, znaleźć pokój potrzebna jest cisza. Modlitwa, wędrówka, spacer, oderwanie się na chwilę od codziennych obowiązków, wyłączenie telewizora daje przestrzeń na otrzymanie daru POKOJU od Boga.

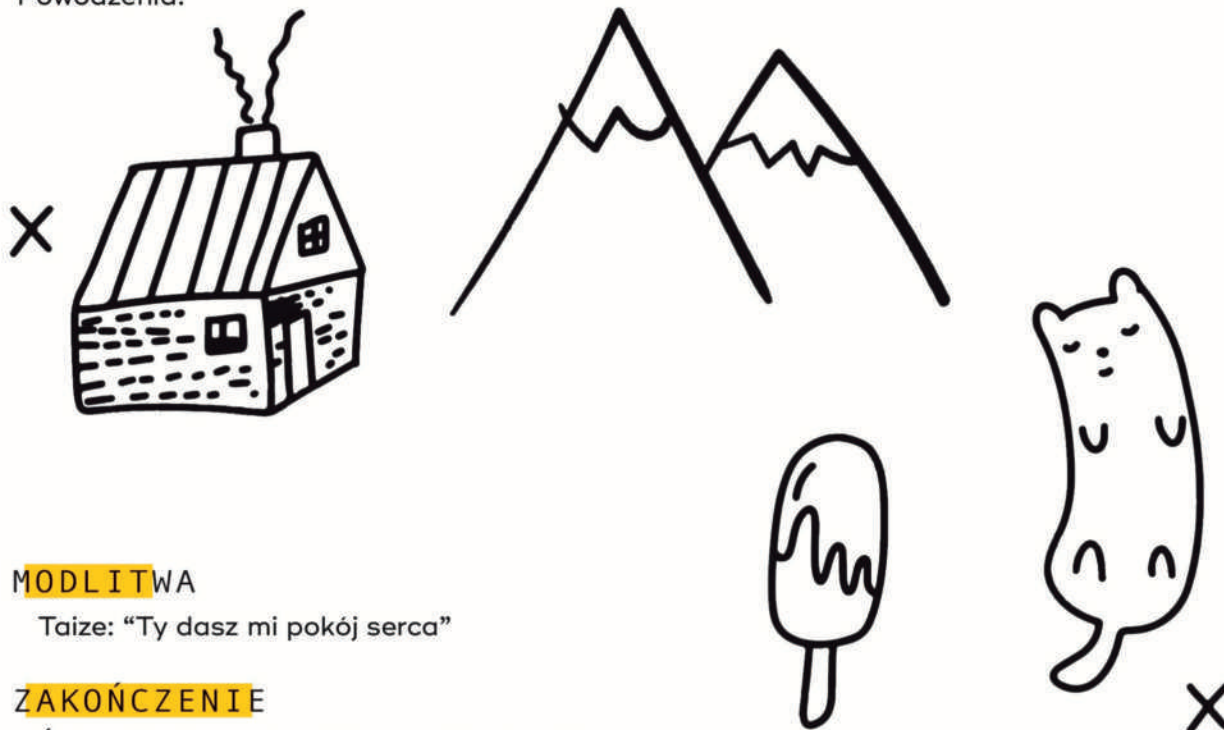
POGŁĘBIENIE REFLEKSJI

Szukajmy światła i pokoju Chrystusa, który przychodzi do nas w ciszy. On chce się z nami spotykać! Porozmawiajmy o tym, gdzie i w jakich naszych działaniach możemy znaleźć pokój Chrystusowy (np. modlitwa, cisza, bliskość z drugim człowiekiem, doświadczenie miłości, spacer...).

Weźcie teraz do ręki kartkę papieru i długopis. **Niech każdy sporządzi listę rzeczy, które go uspokajają.** W „nagłych przypadkach niepokoju” będzie, jak znalazł.

Na koniec zachęć chętne osoby, aby podzieliły się tym, co zapisały.

Powodzenia!

MODLITWA

Taize: "Ty dasz mi pokój serca"

ZAKOŃCZENIE

Śpiew: Ty dasz mi pokój serca, Panie mój
Bo Tyś zbawieniem mym.
Tak w Tobie znajdzie pokój dusza moja,
I uciszy się.

Scenariusz
spotkania
dla **Parafialnych**
Zespołów
Caritas

JEZUS MÓWI:

“OJCIEC WIE, CZEGO POTRZEBUJECIE”

#bezpieczeństwo

Pismo Święte, świecę, kilka kartek, długopisy.

PRZYGOTUJCIE

INTEGRACJA Przywitajcie się! Opowiedzcie jak minął wam dzień Wszystkich Świętych? Podzielcie się tym, co ważnego jest dla was w przeżywaniu tego święta?

WPROWADZENIE

Jezus dał nam najpiękniejszą modlitwę: Ojcze nasz. Ta modlitwa składa się z siedmiu prośb. W innym miejscu Ewangelii Jezus mówi: “OJCIEC WIE, CZEGO POTRZEBUJECIE” – to nasz główny temat formacji w tym roku. Bóg zna nasze potrzeby, ale jednocześnie chce, byśmy je głośno wypowiadali.

Dzisiaj mówimy głośno: potrzebujemy czuć się BEZPIECZNIE.

SŁOWO

ZAPALCIE ŚWIECĘ I ODCZYTAJCIE FRAGMENT PISMA ŚWIĘTEGO:

Na modlitwie nie bądźcie gadatliwi jak poganie. Oni myślą, że przez wzgląd na swe wielomówstwo będą wysłuchani. Nie bądźcie podobni do nich! Albowiem wie Ojciec wasz, czego wam potrzeba, wpierw zanim Go poprosicie.
Wy zatem tak się módlcie:
Ojcze nasz, który jesteś w niebie,
niech się święci imię Twoje!
Niech przyjdzie królestwo Twoje; niech Twoja wola spełnia się na ziemi, tak jak i w niebie.
Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj;
i przebac nam nasze winy, jak i my przebaczymy tym, którzy przeciw nam zawinili;
i nie dopuść, abyśmy ulegli pokusie, ale nas zachowaj od złego!” Mt 6,7-13

Potrzebujemy czuć się bezpiecznie.

Porozmawiajcie w parach. Przypomnijcie sobie, jak to było, gdy w jakiej grupie czuliście się bezpiecznie? W pracy, rodzinie, może w grupie przyjaciół? Co sprawiło, że czuliście się bezpiecznie? Na co mogliście liczyć?

Prowadzący daje kilka minut na rozmowę w parach.

Listopad

POGŁĘBIENIE REFLEKSJI

Jako Parafialny Zespół Caritas jesteśmy wspólnotą Chrystusa i powinna być to przestrzeń, która daje nam poczucie bezpieczeństwa.

Dobierzcie się teraz w inne pary. Odpowiedzcie sobie w nich na poniższe pytania i zapiszcie Wasze odpowiedzi na kartce.

1. Czy kiedy jest nam trudno lub doświadczamy wątpliwości, mamy we wspólnocie osobę, z którą możemy porozmawiać? Czego oczekujemy od takiej osoby?
2. Czy w naszym zespole mówimy otwarcie o popełnianych błędach lub niedociągnięciach? Czy nie boimy się o tym mówić ze względu na krytykę, która może nas spotkać? Kiedy ktoś w zespole popełni błąd – czy rozmawiamy o tym w taki sposób abyśmy wszyscy uczyli się na błędach i starali działać razem lepiej?

Po kilku minutach pracy, prowadzący prosi, aby cały zespół podzielił się na dwie grupy. Podzielcie się w tych grupach swoimi wnioskami zapisanymi na kartce. Porozmawiajcie o nich.

Na koniec prowadzący prosi, aby grupy wybrały osoby, które przedstawią wnioski z rozmowy.

Po każdej prezentacji prowadzący pyta, czy wszyscy zgadzają się z tymi wnioskami. Jeśli nie – porozmawiajcie krótko o różnicach.

Zawsze jesteśmy w drodze, zarówno jako indywidualne osoby, jak i całe zespoły. Stale się uczymy, rozwijamy, ale jesteśmy ludźmi i popełniamy błędy. Ważne jest nie to, żebyśmy już teraz byli doskonali, ale byśmy stale dążyli ku doskonałości, nie tracili z oczu Chrystusa i celu, jaki nam stawia – pięknego braterstwa we wspólnocie.

ZASTANÓWMY SIĘ RAZEM I ZAPISZMY

Jakie możemy podjąć działania, abyśmy czuli się tu bardziej bezpiecznie, a my jako zespół stawiali się coraz lepsi?

MODLITWA

Zaproponuj modlitwę słowami psalmu 131 i powiedz, że kolejne zadanie, jakie Was czeka to właśnie modlitwa psalmami, ponieważ spotkanie liturgiczne zaplanowane na listopad to Nieszpory za zmarłych.

Listopad

Scenariusz spotkania
dla **Parafialnych Zespołów**
Caritas

„NIE BÓJCIE SIĘ”

#czułość

Pismo Święte, świeca, długopisy, małe karteczki.

PRZYGOTUJCIE

INTEGRACJA Przywitaj się ze wszystkimi. Podziel się jako animator swoimi uczuciami z ostatniego dobrego spotkania ze znajomymi. Zaproś do dzielenia się innych. Ważne, żeby opowiedzieli nie o tym, co robili, ale jak się czuli.

WPROWADZENIE

Zadaj pytanie dotyczące ostatniego spotkania. Spójrzcie na Wasz PLANER. Jakie potrzeby były omawiane w ostatnich miesiącach?

Dziś dotkniemy tematu CZUŁOŚCI. Może być ona fizyczna lub emocjonalna. Wyrażona przez dotyk, przytulenie, bliskość, a także delikatność, wrażliwość i troskliwość.

Idąc za myślą Papieża Franciszka: „Boże Narodzenie przypomina nam o czułości”. Spostrzegamy Jezusa, który przychodzi na ten świat, aby nikogo nie odrzucić. Jest tak czuły, że najbardziej chorych, największych grzeszników, ludzi z problemami gromadzi wokół siebie i nie odrzuca. Czułość bowiem rodzi więź, buduje relacje i obdarza radością.

SŁOWO

ZAPALCIE ŚWIECĘ I ODCZYTAJCIE FRAGMENT PISMA ŚWIĘTEGO:

„Nie bójcie się! Oto bowiem ogłaszam wam wielką radość, która stanie się udziałem całego ludu. Dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, który jest Chrystusem Panem” (Łk 2, 10-11)

„Oto on dźwigał nasze choroby, i wziął na siebie nasze cierpienia.” (Iz 53, 4)

Obecność w czułości rodzi więź, buduje relacje, obdarza radością. Dzisiejszy świat, choć przepiękny, stawia przed nami wiele wyzwań. Anonimowość na klatce schodowej, rzadki kontakt z najbliższymi, zabieganie, brak czasu, gonitwa. Czy mamy miejsce na czułość? Czasami wydaje się, jakby nasz świat został odarty z delikatności i czułości. Trzeba być silnym, nie można okazywać emocji. Tymczasem w każdym z nas pojawia się tęsknota za ciepłym spojrzeniem, uśmiechem, doświadczeniem miłości.

POGŁĘBIENIE REFLEKSJI

Papież do nas:

„Cudowny sposób, w jaki Bóg zechciał przyjść na świat, właśnie sprawa, że odradza się w nas czułość, ludzka czułość bliska czułości Boga. A dziś tak bardzo potrzebujemy czułości, ludzkich wyrazów serdeczności w obliczu jakże wielu nieszczęść! O ile pandemia zmusiła nas do zachowania większego dystansu, to Jezus w żłóbku wskazuje nam drogę czułości, aby być blisko, aby być ludzkimi. Podążajmy tą drogą.”

(Papież Franciszek, Katecheza na Boże Narodzenie, 2020)

„DZIŚ TAK BARDZO POTRZEBUJEMY CZUŁOŚCI.”

Zanim wybiegniemy myślami do osób, które potrzebują czułości, ale sami boją się ją okazać, zacznijmy od siebie. Weźcie proszę długopisy i przygotowane małe kartki do ręki:

1. Wypiszcie na jednej stronie trzy formy czułości, które najczęściej towarzyszą Wam w życiu. Możecie podzielić się z grupą swoimi odpowiedziami.
2. Pomyślcie i zapiszcie na drugiej stronie karteczki imiona trzech osób z najbliższego otoczenia, które w ostatnim czasie otrzymały od Was za mało czułości.

ADWENT TO UKIERUNKOWANIE MNIE I CIEBIE NA BYCIE CZUŁYM. KARTECZKA, KTÓRĄ SCHOWAŁEŚ W TOREBCE/KIESZENI POMOŻE CI W JESZCZE GŁĘBSZYM ODKRYWANIU CZUŁOŚCI. NIE POKAZUJ JEJ NIKOMU. SCHOWAJ DO KIESZENI LUB TOREBKI, PAMIĘTAJĄC, BY OD CZASU DO CZASU DO NIEJ ZAJRZEĆ I OKAZAĆ WIĘCEJ CZUŁOŚCI BLISKIM OSOBOM. NIECH TO BĘDZIE NASZE MAŁE ZADANIE ADWENTOWE ;)

Teraz porozmawiajcie, jak możecie okazywać CZUŁOŚĆ we wspólnocie. Czego potrzebujecie od siebie nawzajem w kontekście przygotowań do Dnia Dobra? Wnioski zapiszcie w PLANERZE.

ZAKOŃCZENIE

Panie Jezus rodzący się dla nas, by otworzyć nasze serca na drugiego człowieka.
Prosimy Cię:

Daj naszym oczom narodzić się na nowo z Tobą,
byśmy dostrzegali potrzeby naszych sióstr i braci;
Daj naszym uszom narodzić się na nowo z Tobą,
byśmy usłyszeli wołanie potrzebujących i najbardziej opuszczonych;
Daj naszym dłoniom narodzić się na nowo z Tobą,
byśmy mieli odwagę wyjść do każdego, kto potrzebuje pomocy;
Daj naszym sercom narodzić się na nowo z Tobą,
byśmy rozpalili Twoją miłością serca nieczułe.
Amen.

Scenariusz
spotkania
dla Parafialnych
Zespołów
Caritas

**“A OTO JA JESTEM Z WAMI
PRZEZ WSZYSTKIE DNI,
AŻ DO SKOŃCZENIA ŚWIATA”**

#OBECNOŚĆ

Pismo Święte, świeca, plakat na styczeń – OBECNOŚĆ, kartki i długopisy.

← PRZYGOTUJCIE

INTEGRACJA Przywitaj się ze wszystkimi. Podziel się, jako animator swoim doświadczeniem świąt Bożego Narodzenia. Zaproś do dzielenia innych. Niech opowiedzą o spotkaniach z bliskimi, swoich doświadczeniach świątecznych dni.

WPROWADZENIE

Zadaj pytanie dotyczące ostatniego spotkania. Czy popracowali praktycznie nad **tematem czułości**? Czy może udało im się okazać sobie lub innym czułość? Podczas dzisiejszego spotkania dotkniemy tematu **obecności**. Na początku pochylił się nad naszym doświadczeniem świąt Bożego Narodzenia, **ponieważ w naszym życiu tak ważna jest obecność innych ludzi**.

Czas Bożego Narodzenia to czas przyścia Boga na świat. On chce być pośród nas i towarzyszyć nam w tych pięknych i szarych dniach. **Bóg to nie tylko wielkie znaki i cuda, ale także cicha obecność pośród nas**. Czy dostrzegasz Boga w swoim życiu, w swojej codzienności, w drugim człowieku? Rozdaj uczestnikom spotkania kartki i długopisy. Poproś, aby napisali kiedy i gdzie dostrzegli obecność Boga w swoim życiu. Poproś uczestników o przeczytanie odpowiedzi.

SŁOWO

→ ZAPALCIE ŚWIECĘ I ODCZYTAJCIE FRAGMENT PISMA ŚWIĘTEGO:

Dlatego Pan sam da wam znak:
Oto Panna poczne i porodzi Syna,
i nazwie Go imieniem Emmanuel.
Iz 7,14

Imię Emmanuel z języka hebrajskiego oznacza Bóg jest z nami. On jest obecny pośród nas, przyszedł właśnie do Ciebie (tutaj można powiedzieć imiona uczestników), przyszedł także do ludzi, którzy są daleko od Kościoła. On nas nigdy nie opuści, jest obecny przy Tobie tu i teraz, zawsze. Nawet jeżeli nie dostrzegasz Jego obecności On mówi: **„A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”**. (Mt 28,20)

Spójrzcie na plakat **OBECNOŚĆ** przygotowany w materiałach na styczeń. Jezus jest obecny dla nas w każdej chwili w Najświętszym Sakramencie. **On uczy nas jak BYĆ tu i teraz**.

BRACTWO KURKOWE – PUSTE MIEJSCE

STYCZEŃ PZC str.1

POGŁĘBIENIE REFLEKSJI

Porozmawiajcie przez chwilę o tym, co dla Was oznacza słowo **OBECNOŚĆ**.

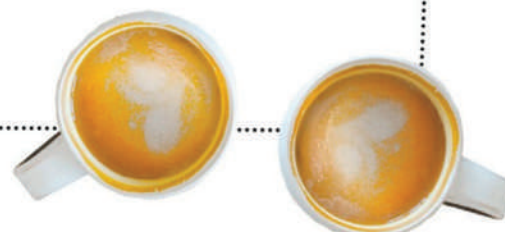
Obecność to także odpowiedzialność. Odpowiedzialność za ludzi, którzy są wokół nas, za naszych bliskich, rodzinę, przyjaciół. Odpowiedzialność za nasze relacje z innymi i z Bogiem. Człowiek boi się samotności dlatego zadbajmy o nasze relacje nie tylko okazjonalnie, ale także w codzienności.

KRÓTKA HISTORIA Z ŻYCIA MNICHÓW:

Każdego roku do błogosławionego Abby Antoniego przychodziło trzech mnichów; dwóch z nich zawsze zadawało pytania, prosili o rady. Trzeci każdego roku milczał w czasie tego spotkania. Po wielu latach Abba Antoni, wziął go na bok i zadał mu pytanie: dlaczego przez wiele lat, jak tu przychodzisz nic nie mówisz, o nic nie pytasz, tylko milczysz? On spojrzał i z wdzięcznością odpowiedział: Abba, wystarczy mi twoja obecność.

“Usiąść i słuchać drugiego człowieka – zachowanie charakterystyczne dla spotkania między ludźmi – to wzór postawy otwartości tego, kto przewycięża swój narcyzm i akceptuje drugiego, zwraca na niego uwagę i przyjmuje go do własnego kręgu”.

Fratelli tutti 45

MAMY SIEBIE

Zadaj sobie pytanie, czy akceptujesz innych ludzi? Czy jesteś obecny przy tych, którzy czują się odrzuceni i samotni z powodu uprzedzeń, plotek? Czy potrafisz słuchać? A może to Twoje potrzeby, troski są najważniejsze i kręcisz się wokół nich tak bardzo, że ludzie, kiedy z nimi przebywasz wcale nie czują, że rzeczywiście jesteś obecny?

Wypisz teraz na kartce osoby, które zaniedbałeś w najbliższych relacjach. W jaki sposób możesz popracować nad tymi relacjami. Może będzie to rozmowa telefoniczna? Może odwiedziny? A może wspólny spacer?

Zastanówcie się teraz, czy jesteście obecni dla siebie nawzajem we wspólnocie? Porozmawiajcie o tym. Zapiszcie potrzeby wspólnoty związane z **OBECNOŚCIĄ** w **PLANERZE**.

ZAKOŃCZENIE

Na koniec spotkania pomódlcie się i podziękujcie za osoby w Waszym życiu, za rodzinę, wspólnotę, parafię, przyjaciół, za tych, którzy są przy Was obecni w największych trudnościach. Niech to będzie modlitwa spontaniczna.

Scenariusz
spotkania
dla **Parafialnych**
Zespołów
Caritas

CHODZI O PROSTE GESTY,
MIŁOŚĆ W CODZIENNOŚCI.

#uważność

Pismo Święte, świeca.

PRZYGOTUJCIE

INTEGRACJA

Przywitaj się ze wszystkimi. Podziel osoby będące na spotkaniu w pary i daj im czas na chwilę rozmowy. Niech opowiedzą o tym, czy ostatnio ktoś zauważył ich konkretną potrzebę i wyciągnął pomocną dłoń. Może, sąsiad zatrzymał się w trakcie ulewy i podwiózł samochodem do domu? Może ktoś zapytał o nasze samopoczucie, gdy byliśmy zatroskani lub przygnębieni? Chodzi o proste gesty, miłość w codzienności.

WPROWADZENIE

Zadaj pytanie dotyczące ostatniego spotkania. Czy popracowali na swoich relacjach? W jaki sposób? Podczas dzisiejszego spotkania dotkniemy tematu uważności. **Uważność to otwarte oczy nie tylko na siebie, ale także na drugiego człowieka.** Dostrzeganie Jego radości i smutków. Zapytaj uczestników spotkania, co w ostatnim czasie zrobili dla potrzebujących.

SŁOWO

ZAPALCIE ŚWIECĘ I ODCZYTAJCIE FRAGMENT PISMA ŚWIĘTEGO:

„Przystąpili do Niego uczniowie i zapytali: «Dlaczego w przypowieściach mówisz do nich?» On im odpowiedział: «Wam dano poznać tajemnice królestwa niebieskiego, im zaś nie dano. Bo kto ma, temu będzie dodane, i nadmiar mieć będzie; kto zaś nie ma, temu zabiorę również to, co ma. Dlatego mówię do nich w przypowieściach, że otwartymi oczami nie widzą i otwartymi uszami nie słyszą ani nie rozumieją. Tak spełnia się na nich przepowiednia Izajasza: Słuchać będziecie, a nie zrozumiecie, patrzeć będziecie, a nie zobaczycie. Bo stwardniało serce tego ludu, ich uszy stępiały i oczy swe zamknęli, żeby oczami nie widzieli ani uszami nie słyszeli, ani swym sercem nie rozumieli: i nie nawrócili się, abym ich uzdrowił. Lecz szczęśliwe oczy wasze, że widzą, i uszy wasze, że słyszą. Bo zaprawdę, powiadam wam: Wielu proroków i sprawiedliwych pragnęło ujrzeć to, na co wy patrzycie, a nie ujrzeli; i usłyszeć to, co wy słyszycie, a nie usłyszeli». (Mt 13,10–17)

Jezus w przypowieściach jest jak nauczyciel, który wyjaśnia, tłumaczy to, co jest niezrozumiałe dla słuchaczy. Mówi do ludzi w taki sposób, aby mogli zrozumieć. Jezus dostrzega braki każdego człowieka, jego trudności.

POGŁĘBIENIE REFLEKSJI

Uważność przychodzi z czasem. Aby dostrzec potrzeby innych nie możemy patrzeć tylko na własne. **Czasami będzie potrzebny wysilek, rezygnacja z siebie i swojego zdania, aby zauważyć drugiego człowieka.**

„Jednocześnie chodzi o wdzięczność, jaka się rodzi w sercu prawdziwie uważnym na innych. W ten sposób, gdy ewangelizator wychodzi z modlitwy, serce jego staje się bardziej hojne”. Evangelii Gaudium

A TERAZ PRZEPROWADŹ ĆWICZENIE NA UWAŻNOŚĆ

Usiądźcie dwójkami naprzeciwko siebie. Wyobraźcie sobie, że siedzicie na oświetlonej scenie. Jeden z Was wybiera temat, który jest naprawdę ważny dla niego. Słuchacz w tym czasie wyobraża sobie, że światła sceny skierowane są na niego. Wyobraża sobie, że jest centrum zainteresowania. Najważniejsze jest to, co czuje, kiedy słyszy wypowiedziane słowa. Nie koncentruje się na wypowiedzi rozmówcy, ale na własnych reakcjach. A teraz zmiana. Po trzech minutach zaczynacie jeszcze raz. Rozmówca niech powie ponownie o czymś, co jest dla niego istotne. Tym razem słuchacz wyobraża sobie, że to na mówiącego skierowane są wszystkie światła sceny. To on jest ważny. Słuchacz koncentruje się na każdym słowie i odbiera stany emocjonalne rozmówcy. Jego uwaga skupia się wyłącznie na nim. Słucha tak uważnie, jak tylko potrafi przez kolejne 3 minuty.

Następnie słuchacz opowiada, to co usłyszał w kilku zdaniach używając sformułowań: „**jeśli dobrze cię zrozumiałam...**”, „**z tego, co powiedziałeś, wnioskuję...**”.

Następnie zamieniacie się rolami i powtarzacie ćwiczenie.

Zwróćcie uwagę jak zmienia się Wasze nastawienie do rozmówcy, kiedy koncentrujecie uwagę na swoich reakcjach i kiedy skupiacie całą uwagę na rozmówcy. To fantastyczne ćwiczenie na uświadomienie sobie tego, czym jest uważność. Na zakończenie ćwiczenia powiedzcie na forum, co dostrzeżliście w tej drugiej osobie (widzę, że jesteś wrażliwa/wrażliwy na cierpienie innych/widzę, że masz talent do organizacji/pięknie śpiewasz itp.).

Koniecznie zajrzyjcie do PLANERA. Uzupełnijcie rubrykę **UWAŻNOŚĆ**, wpisując Wasze potrzeby.

ZAKOŃCZENIE

Modlitwa na zakończenie to fragment Psalmu 139.

„Panie, przenikasz i znasz mnie,
Ty wiesz, kiedy siadam i wstaję.
Z daleka przenikasz moje zamysły,
widzisz moje działanie i mój spoczynek
i wszystkie moje drogi są Ci znane.
Choć jeszcze nie ma słowa na języku:
Ty, Panie, już znasz je w całości.
Ty ogarniasz mnie zewsząd

i kładziesz na mnie swą rękę.
Zbyt dziwna jest dla mnie Twa wiedza,
zbyt wzniosła: nie mogę jej pojąć.
Gdzież się oddalę przed Twoim duchem?
Gdzie ucieknę od Twego oblicza?
Gdy wstąpię do nieba, tam jesteś;
jesteś przy mnie, gdy się w Szeolu położę”.

Boże, mój Boże,
szukam Ciebie...

Scenariusz
spotkania
dla **PARAFIALNYCH
ZESPOŁÓW CARITAS**

#MIŁOŚĆ

Pismo Święte, świeca, małe kartki, pisaki dla wszystkich, tablica lub duża kartka, na której będzie można przykleić odpowiedzi uczestników.

PRZYGOTUJCIE

INTEGRACJA

Zacznij spotkanie od przywitania wszystkich i poproś, by każdy powiedział jedno skojarzenie z wielkim postem. Możecie te skojarzenia zapisać na flipcharcie

WPROWADZENIE

Mamy kolejny wielki post w życiu, czyli kolejną szansę na otwarcie oczu i serca na innych. Oczywiście robimy to przez cały rok, jednak ten czas jest zawsze wyjątkowy i zachęca do szczególnej miłości, ponieważ kontemplujemy miłość Boga, który tak umiłował świat, że Syna swego dał, aby każdy kto w Niego wierzy, nie zginał ale życie wieczne miał.

SŁOWO

ZAPALCIE ŚWIECĘ I ODCZYTAJCIE FRAGMENT PISMA ŚWIĘTEGO:

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła. A gdy pościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, poczuł w końcu głód. Wtedy przystąpił kusiciel i rzekł do Niego: «Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby te kamienie stały się chlebem».

Lecz On mu odparł: «Napisane jest: „Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych”».

Wtedy wziął Go diabeł do Miasta Świętego, postawił na szczycie narożnika świątyni i rzekł Mu: «Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół, napisane jest bowiem: „Aniołom swoim da rozkaz co do ciebie, a na rękach nosić cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień”».

Odrzekł mu Jezus: «Ale napisane jest także: „Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego”».

Jeszcze raz wziął Go diabeł na bardzo wysoką górę, pokazał Mu wszystkie królestwa świata oraz ich przepych i rzekł do Niego: «Dam Ci to wszystko, jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon».

Na to odrzekł mu Jezus: «Idź precz, szatanie! Jest bowiem napisane: „Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz”».

Wtedy opuścił Go diabeł, a oto przystąpili aniołowie i usługiwali Mu.

POGŁĘBIENIE REFLEKSJI

Ten fragment jest chyba dobrze znany, ale przypominamy go sobie by, na nowo oderwać od tego, co ziemskie i odpowiednio ustawić naszą hierarchię. Jest on zachętą do podniesienia oczu ku niebu. W tym roku czeka nas kolejne zadanie, które ukierunkowuje nasze spojrzenia na innych, ale nie możemy zapomnieć, że można kochać bliźniego tylko wtedy, gdy kochamy siebie i dbamy o siebie. Dlatego odpowiedź Jezusa, by nie wchodzić w dialog ze złem, ale szukać dobra.

Pomaga nam w tym oczywiście: post, modlitwa i jałmużna. To trudne słowa ale spróbujmy je wyjaśnić i wprowadzić w życie na ten czas.

Praca w grupach

Podziel uczestników na 3 grupy i daj każdej do wyjaśnienia jedno słowo a następnie niech przedstawia to całej grupie.

Podsumuj: Post, modlitwa i jałmużna to trzy filary Wielkiego Postu, które tak naprawdę są wyrazem naszej miłości do Boga i człowieka i z tego wynikają nasze działania.

MAMY SIEBIE!

Miłość, wypływając z każdego serca, tworzy więzi i poszerza egzystencję wówczas, gdy sprawia, że osoba wychodzi ze swoich ograniczeń ku drugiemu. Jesteśmy stworzeni dla miłości, i w każdym z nas jest „prawo «ekstazy» - wyjścia z siebie, aby tym pełniej bytować w drugim”. Dlatego też „człowiek musi się kiedyś zdobyć na to, by się od siebie oderwać” (papież Franciszek)

Czas Wielkiego Postu to właśnie moment, gdy nasza miłość jest bardzo widoczna przez mnóstwo zaangażowania i odpowiedzi na potrzeby innych. To czasami jest oderwanie się od siebie, rezygnacja z wolnego czasu. To ważne, by z miłością pomagać potrzebującym ale też pamiętać o sobie.

Dobierzcie się teraz w pary lub trójki i porozmawiajcie o tym, w jaki sposób dbacie o innych, a następnie jak dbacie o siebie. Pytanie pomocnicze: ile w tym jest miłości?

MODLITWA

Boże, Ty Boże mój, Ciebie szukam;
Ciebie pragnie moja dusza,
za Tobą tęskni moje ciało,
jak ziemia zeschła, spragniona, bez wody.
W świątyni tak się wpatruję w Ciebie,
bym ujrzał Twoją potęgę i chwałę.
Skoro łaska Twoja lepsza jest od życia,
moje wargi będą Cię sławić.

Tak błogosławię Cię w moim życiu:
wzniosę ręce w imię Twoje.
Dusza moja się syci niby sadłem i tłustością,
radosnymi okrzykami warg moje usta Cię chwala,
gdy wspominam Cię na moim poście
i myślę o Tobie podczas moich czuwań.
Bo stałeś się dla mnie pomocą
i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie:
do Ciebie Ignie moja dusza,
prawica Twoja mnie wspiera. Ps 63,1-9

Szukajcie dobra...

Scenariusz
spotkania
dla **PARAFIALNYCH
ZESPOŁÓW CARITAS**

#DOBROĆ

Pismo Święte, świeca, napis DOBRA JEST WIĘCEJ, małe karteczki dla wszystkich, coś dobrego na wspólny stół - dobrze o tym poinformować uczestników spotkania wcześniej, by przynieśli coś ze sobą.

PRZYGOTUJCIE

INTEGRACJA

Przywitaj wszystkich bardzo radośnie, jak Wam się uda zaśpiewajcie jakąś pieśń paschalną i poproś, by opowiedzieli które spotkanie

WPROWADZENIE

z Jezusem zmartwychwstałym opisane w Ewangelii jest im najbliższe.

Czas Paschalny to wyjątkowy czas radości i pięknych spotkań ze Zmartwychwstałym Jezusem, które też prowadzą do spotkań z ludźmi. Cieszymy się ze zmartwychwstania i chcemy tę radość dzielić z innymi.

SŁOWO

ZAPALCIE ŚWIECĘ I ODCZYTAJCIE FRAGMENT PISMA ŚWIĘTEGO:

Potem znowu ukazał się Jezus nad Morzem Tyberiadzkim. A ukazał się w ten sposób: Byli razem Szymon Piotr, Tomasz, zwany Didymos, Natanael z Kany Galilejskiej, synowie Zebedeusza oraz dwaj inni z Jego uczniów. Szymon Piotr powiedział do nich: «Idę łowić ryby». Odpowiedzieli mu: «Idziemy i my z tobą». Wyszli więc i wsiedli do łodzi, ale tej nocy nic nie złowili. A gdy ranek zaświtał, Jezus stanął na brzegu. Jednakże uczniowie nie wiedzieli, że to był Jezus. A Jezus rzekł do nich: «Dzieci, czy macie co na posilek?» Odpowiedzieli Mu: «Nie». On rzekł do nich: «Zarzućcie sieć po prawej stronie łodzi, a znajdziecie». Zarzucili więc i z powodu mnóstwa ryb nie mogli jej wyciągnąć. Powiedział więc do Piotra ów uczeń, którego Jezus miłował: «To jest Pan!» Szymon Piotr usłyszawszy, że to jest Pan, przywdział na siebie wierzchnią szatę - był bowiem prawie nagi - i rzucił się w morze. Reszta uczniów dobiła łodzią, ciągnąc za sobą sieć z rybami. Od brzegu bowiem nie było daleko - tylko około dwustu łokci. A kiedy zeszli na ląd, ujrzeni żarzące się na ziemi węgle, a na nich ułożoną rybę oraz chleb. Rzekł do nich Jezus: «Przynieście jeszcze ryb, któreście teraz ułowili». Poszedł Szymon Piotr i wyciągnął na brzeg sieć pełną wielkich ryb w liczbie stu pięćdziesięciu trzech. A pomimo tak wielkiej ilości, sieć się nie rozerwała. Rzekł do nich Jezus: «Chodźcie, posilcie się!» Żaden z uczniów nie odważył się zadać Mu pytania: «Kto Ty jesteś?» bo wiedzieli, że to jest Pan. A Jezus przyszedł, wziął chleb i podał im - podobnie i rybę. To już trzeci raz, jak Jezus ukazał się uczniom od chwili, gdy zmartwychwstał. J 21,1-14

POGŁĘBIENIE REFLEKSJI

Spotkania ze Zmartwychwstałym Jezusem pokazują jak bardzo troszczy się o apostołów i jak bardzo Jezusowi na nich zależy. Apostołowie są trochę zagubieni, nie wiedzą i nie rozumieją do końca co się wydarzyło, wracają do swojej pracy, bo to im zawsze wychodziło. Nagle staje obok Jezus, Piotr od razu Go rozpoznaje i zwraca się w Jego stronę. Jezus przygotowuje dla apostołów posiłek - to jest właśnie takie zwyczajne i proste z jednej strony a z drugiej pokazuje, jak bardzo troszczy się o nich, jak bardzo chce być blisko ich potrzeb.

To spotkanie dla nas może być przykładem jak troszczyć się o innych, jak z uważnością im pomagać i być otwartym na potrzeby innych.

MAMY SIEBIE!

“Człowiek jest tak stworzony, że się nie spełnia, nie rozwija i nie może znaleźć swej pełni inaczej, jak tylko „przez szczerzy dar z siebie samego”. Podobnie nie osiąga dogłębnego poznania prawdy o sobie poza spotkaniem z innymi: „obcuję ze sobą tylko o tyle, o ile obcuję z kimś drugim”. Wyjaśnia to, dlaczego nikt nie może doświadczyć wartości życia bez konkretnych twarzy, które powinien miłować. Oto tajemnica prawdziwej ludzkiej egzystencji, ponieważ „życie istnieje tam, gdzie jest więź, jedność, braterstwo; i jest życiem silniejszym od śmierci, kiedy jest zbudowane na prawdziwych relacjach i więziach wierności. Przeciwnie, nie ma życia tam, gdzie człowiek uważa, że należy tylko do siebie i chce żyć jak wyspa — w tych postawach przeważa śmierć”. Franciszek, Fratelli Tutti, 87

Ciesząc się swoją obecnością i czasem Zmartwychwstania zaproponuj spotkanie przy stole. Porozmawiajcie też o Dniu Dobra, który się zbliża. W jaki sposób będziecie go celebrować, co wspólnie zrobicie?

Przypomnij też, że temat wiodący Dnia Dobra to spoTKANIE.

„...miłość bliźniego jest drogą do spotkania Boga...”

(por. Benedykt XVI, Deus Caritas est, nr 16)

Słowo spotkanie kryje w sobie wyraz TKANIE. Jeśli z Chrystusem tkam moje życie, to On mi daje odwagę, by tworzyć relacje z innymi. Nawet jeśli te relacje są trudne to świadomość obecności Jezusa pomaga je przemieniać i uświęcać.

MODLITWA

«Wielbi dusza moja Pana,
i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy.
Bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej.
Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd
wszystkie pokolenia,
gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny.
Święte jest Jego imię -
a swoje miłosierdzie na pokolenia i pokolenia
[zachowuje] dla tych, co się Go boją.

On przejawia moc ramienia swego,
rozprasza [ludzi] pyszniących się
zamysłami serc swoich.
Strąca władców z tronu, a wywyższa pokornych.
Głodnych nasycza dobrami, a bogatych
z niczym odprawia.
Ujął się za sługą swoim, Izraelem,
pomny na miłosierdzie swoje -
jak przyobiegał naszym ojcom -
na rzecz Abrahama i jego potomstwa na wieki».
Łk 1,46-55

Wierny bowiem przyjaciel potężna obrona
Syr 6,14

Scenariusz
spotkania
dla PARAFIALNYCH
ZESPOŁÓW CARITAS

#PRZYJAŹŃ

Pismo święte, świecę, flipchart, małe kartki samoprzylepne,
flamastry, cytaty o przyjaźni

PRZYGOTUJCIE

INTEGRACJA

Przywitaj wszystkich i jeszcze raz podziękuj za Dzień Dobra, zapytaj co było dla nich ważne, co trudne, co można jeszcze poprawić w przyszłym roku.

Powiedz, że Dzień Dobra to wspólne świętowanie, które jest możliwe dzięki relacjom, które budujecie przez cały rok.

Dziś kolejny temat, kolejna nasza potrzeba: PRZYJAŹŃ.

WPROWADZENIE

Co to jest przyjaźń? Kto to jest przyjaciel?

Zadaj te pytania uczestnikom spotkania i porozmawiaj o tym jak ważna jest przyjaźń w życiu. Poproś, by opowiedzieli o swoich przyjaźniach.

Podsumuj: "Chrystus, który powiedział do swoich uczniów: „Nie wyście mnie obrali, ale Ja was obrałem”, może również powiedzieć do każdego grona przyjaciół-chrześcijan: „Nie wyście siebie obrali nawzajem, ale Ja obrałem każdego z was dla wszystkich”. Przyjaźń nie jest nagrodą za naszą spostrzegawczość i dobry gust, któryśmy wykazali znajdując się nawzajem. To narzędzie, za pośrednictwem którego Bóg objawia każdemu z nas piękno wszystkich pozostałych. Piękno to nie jest doskonalsze niż piękno tysiąca innych ludzi, ale Bóg za pomocą przyjaźni otwiera nam oczy na nie. To piękno, jak każde inne, pochodzi od Niego i w dobrej przyjaźni wzrasta dzięki Niemu właśnie poprzez przyjaźń, gdyż jest ona Jego narzędziem, służącym Mu nie tylko do objawienia, ale i do tworzenia. On wyprawił tę ucztę i On wybrał gości. I ośmielamy się spodziewać, że to On czasem raczy, a zawsze powinien jej przewodniczyć. Obyśmy się nigdy nie przestali liczyć z naszym Gospodarzem.”

(C.S. Lewis, Cztery miłości)

SŁOWO

ZAPALCIE ŚWIECĘ I ODCZYTAJCIE FRAGMENT PISMA ŚWIĘTEGO:

To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich. Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję. Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego. Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał - aby wszystko dał wam Ojciec, o cokolwiek Go poprosicie w imię moje. To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali. J 15,12-17

POGŁĘBIENIE REFLEKSJI

Jezus podaje nam nowe przykazanie, abyśmy się wzajemnie miłowali, jak On nas umiłował. Wysoko postawiona poprzeczka, ale wiadomo, że zawsze wynika z głębokich relacji z Ojcem. Swoimi przyjaciółmi nazywa tych, którzy spełniają Jego wolę, bo miłość domaga się wspólnomyślnego odpowiedzi. To jest niezwykle, że Jezus dzieli się z nami tym, co usłyszał od swojego Ojca, czyli wprowadza nas w tajemnice, które sam zna. Na tym właśnie polega prawdziwa przyjaźń, która wynika z bezwarunkowej miłości: "oddać życie za przyjaciół".

Przyjacielem jest ten, przed kim odślaniam swoje serce, powierzam tajemnice, a nawet potrafię poświęcić dla niego swoje życie, czyli swój czas, przyjemności, plany...

"Przyjaźń jest wielkim darem, jakiego Bóg udziela nam nieustannie w Chrystusie. Jezus jest pierwszym naszym przyjacielem i źródłem każdej innej przyjaźni. Tylko wierność Jego przyjaźni, która domaga się od nas czynienia tego, co on nam nakazał, daje nam moc, odwagę i mądrość do budowania i rozwijania przyjaźni z tymi, których spotykamy na naszej drodze. Jeżeli podejmiemy trud pielęgnowania ziaren przyjaźni, jakie zasiewa w nas sam Bóg, w ciągu długich lat wyrastają z nich potężne drzewa, które głęboko zakorzenione w naszym życiu, dają nam mocne oparcie w chwilach burz i nawałnic."

(o. J. Augustyn, Przewodnik po przyjaźni)

MAMY SIEBIE!

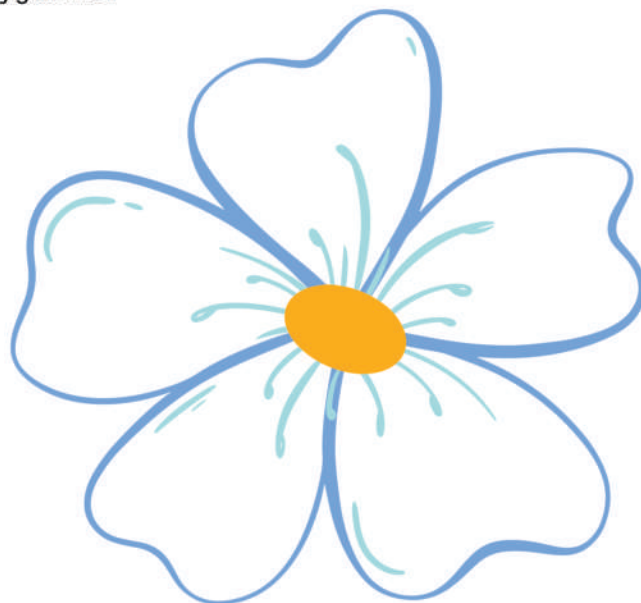
...miłość, która jest autentyczna, która pomaga się rozwijać, i najszlachetniejsze formy przyjaźni, mieszkają w sercach, które pozwalają się dopełniać. Więź oblubieńcza i więź przyjacielska nakierowane są na otwarcie serc wokół siebie, na uczynienie nas zdolnymi do wyjścia z własnych ograniczeń, aż po akceptację wszystkich... Franciszek, Fratelli Tutti, 89

Poproś wszystkich uczestników spotkania o wylosowanie dla siebie cytatu o przyjaźni i niech każdy powie, jak go rozumie a może uda się opowiedzieć też o jakimś filmie, bądź książce, gdzie poruszany jest temat przyjaźni.

Jeśli starczy Wam czasu to rozdaj "niezapominajki" i poproś, by każdy napisał 5 rzeczy, o których nie można zapomnieć w przyjaźni.

MODLITWA

Dziękujemy Ci Panie, za dar naszych przyjaźni, za wszystkie trudny i radości, które dzielimy ze sobą. A "Twoja przyjaźń, o Panie mój, będzie mi odtąd moim najdroższym skarbem, pocieszy mnie i wynagrodzi za obojętność ludzką. Z Twoją Jezu, mój, przyjaźnią świat nigdy mi nie będzie smutny, a życie nigdy bez uroku." (św. Urszula Ledóchowska)

Wierność Pana Trwa na wieki...

Ps 117,2

Scenariusz
spotkania
dla PARAFIALNYCH
ZESPOŁÓW CARITAS

#WIERNOŚĆ

Pismo święte, świecę, tekst litanii do Najświętszego Serca Jezusa,
jakieś przekąski na wspólny stół.

PRZYGOTUJ CIE

INTEGRACJA

Przywitaj wszystkich bardzo serdecznie, podziękuj, że jesteście dziś razem i przypomnij, że jest już czerwiec - miesiąc Serca Jezusa, które może być dla nas wzorem wierności.

Przeglądając Litanię do Serca Jezusa możemy uczyć się, jakie powinno być nasze serce. Poprzeczka postawiona bardzo wysoko...

Zaproponuj teraz, by każdy przez chwilę zatrzymał się nad tą litanią i pomyślał, które wezwanie jest jemu najbliższe. (Na koniec spotkania wykorzystacie te wezwania jako modlitwę.)

WPROWADZENIE

Przeczytaj: *"Spałem i śniłem, że życie jest radością.*

Obudziłem się i zobaczyłem, że życie jest służbą.

Zacząłem służyć i zobaczyłem, że służba jest szczęściem." (R. Tagore)

To zdanie indyjskiego filozofa pokazuje, jak ważne jest dostrzec radość z służby drugiemu człowiekowi. To właśnie zadanie każdego wolontariusza. W czerwcu na podsumowanie roku naszej pracy podejmujemy temat wierności.

Co to jest wierność?

Porozmawiajcie o tym, o wierności w małżeństwie, relacjach, w pracy.

SŁOWO

ZAPALCIE ŚWIECĘ I ODCZYTAJCIE FRAGMENT PISMA ŚWIĘTEGO:

Alleluja.

Chwalcie Pana, wszystkie narody,
wystawiajcie Go, wszystkie ludy,
bo Jego łaska nad nami potężna,
a wierność Pańska trwa na wieki. Ps 117

POGŁĘBIENIE REFLEKSJI

Plaster miodu - wierność Boga

Wszyscy wiemy, jak trudna jest wierność, ile wymaga poświęcenia, samozaparcia, a czasem nawet łez. To taka cnota, która jest niezwykle ważna przez całe życie i w każdym działaniu.

Zastanówcie się wspólnie, kto dla was jest przykładem wierności...

MAMY SIEBIE!

Wierność bywa wymagająca, pewnie każdy o tym się już przekonał; porozmawiajcie o tym przy wspólnym stole.

(Jeśli jest taka możliwość, to niech to spotkanie skończy się poczęstunkiem, by sobie podziękować za cały rok wspólnej pracy dla innych).

MODLITWA

LITANIA DO NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

Kyrie eleison, Chryste eleison, Kyrie eleison.

Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.

Ojciec z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami

Synu, Odkupicielu świata, Boże,

Duchu Święty, Boże,

Święta Trójco, jedyny Boże,

Serce Jezusa, Syna Ojca Przedwiecznego,

Serce Jezusa, w łonie Matki –

Dziewicy przez Ducha Świętego utworzone,

Serce Jezusa, ze Słowem Bożym istotowo zjednoczone,

Serce Jezusa, nieskończonego majestatu,

Serce Jezusa, świątynio Boga,

Serce Jezusa, przybytku Najwyższego,

Serce Jezusa, domie Boży i bramo niebios,

Serce Jezusa, gorejące ognisko miłości,

Serce Jezusa, sprawiedliwości i miłości skarbnico,

Serce Jezusa, dobroci i miłości pełne,

Serce Jezusa, cnót wszelkich bezdenna głębino,

Serce Jezusa, wszelkiej chwały najgodniejsze,

Serce Jezusa, królu i zjednoczenie serc wszystkich,

Serce Jezusa, w którym są wszystkie skarby mądrości i umiejętności,

Serce Jezusa, w którym mieszka cała pełnia Bóstwa,

Serce Jezusa, w którym sobie Ojciec bardzo upodobał,

Serce Jezusa, z którego pełni wszyscyśmy otrzymali,

Serce Jezusa, odwieczne upragnienie świata,

Serce Jezusa, cierpliwe i wielkiego miłosierdzia,

Serce Jezusa, hojne dla wszystkich, którzy Cię wzywają,

Serce Jezusa, źródło życia i świętości,

Serce Jezusa, przebłaganie za grzechy nasze,

Serce Jezusa, zelżywością napełnione,

Serce Jezusa, dla nieprawości naszych starte,

Serce Jezusa, aż do śmierci posłuszne,

Serce Jezusa, włócznią przebite,

Serce Jezusa, źródło wszelkiej pociechy,

Serce Jezusa, życie i zmartwychwstanie nasze,

Serce Jezusa, pokoju i pojednanie nasze,

Serce Jezusa, krwawa ofiara grzeszników,

Serce Jezusa, zbawienie ufających Tobie,

Serce Jezusa, nadziejo w Tobie umierających,

Serce Jezusa, rozkoszy wszystkich Świętych,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
przepuść nam, Panie

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
wysłuchaj nas, Panie

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
zmiłuj się nad nami

P.: Jezu cichy i pokornego Serca.

W.: Uczyń serca nasze według Serca Twego.